

Er is geen gebrek aan leraren

Het lerarentekort wordt niet veroorzaakt door een gebrek aan leraren. Het tekort wordt veroorzaakt doordat een groot deel van de leerkrachten in het basisonderwijs in deeltijd werkt. Als elke deeltijder één dag in de week meer gaat werken, is het tekort opgelost.

Dus bonden, PO-Raad en ministerie, denk *out of the box*! Beloon leerkrachten die minimaal vier dagen willen werken daarvoor. Zij lossen immers een groot maatschappelijk probleem op. Maak het uurloon voor de leerkrachten met een werktijdfactor van minimaal 0,8 substantieel hoger dan het uurloon van de leerkrachten die minder dan deze 0,8 werken. Deze prikkel zal een deel van de deeltijdleerkrachten ertoe aanzetten om meer te gaan werken.

Deze maatregel draagt er ook toe bij dat het onderwijs voor meer jongeren, en met name mannen, aantrekkelijker wordt. Die gaan niet alleen voor de passie, maar kijken ook naar de pecunia. Meer meesters is niet alleen leuk voor de kinderen, maar brengt ook meer balans in de teams. Uiteraard geldt bovenstaande niet voor alle jongeren en mannen, maar zeker voor een deel van hen.

Een ander voordeel is dat de onderwijssector, in het geval van een groot aantal fulltimers, merkt dat het best wel een heel gedoe is om als je thuiskomt nog een gezonde maaltijd voor je eigen kinderen op tafel te zetten. Mogelijk dat deze ervaringen ertoe bijdragen dat er net zoals in Frankrijk tussen de middag op school een maaltijd aan de kinderen wordt verstrekt. Dat hoeft de school niet zelf te doen. Er is de laatste tien jaar een enorm aanbod ontstaan van bedrijven die maaltijden aanbieden.

Minder kleine deeltijdcontracten betekent ook minder overdrachtsmomenten voor een groep. Elk overdrachtsmoment brengt het risico met zich mee dat informatie niet juist wordt overgedragen en kost bovendien tijd. Voorts betekent minder deeltijders ook minder personeel bij een gelijk aantal FTE's. Dat levert een kostenbesparing op. Veel contracten, voor bijvoorbeeld een arbodienst of nascholing, zijn gekoppeld aan het aantal medewerkers. Het verminderde risico op onjuiste formatieoverdracht en de kostenbesparing zouden zomaar een bijdrage aan de kwaliteit van het onderwijs kunnen leveren.

Kinderen hebben er dus voordeel van dat de juf of meester vier of vijf dagen in de week werkt. Dat voordeel is er niet als zij in een week te maken krijgen met twee of drie leerkrachten. En als een van die leerkrachten dan ziek wordt, is het wel heel erg zoeken naar een vervanger én het behoud van de doorgaande lijn op pedagogisch en didactisch terrein. Ik spreek hierbij uit persoonlijke ervaring.

Het oplossen van het lerarentekort in combinatie met het versterken van de kwaliteit van het onderwijs is mogelijk door de middelen voor salarissen anders te verdelen. De cao biedt de mogelijkheid dat één leerkracht de hele week aan één groep lesgeeft.

Op Prinsjesdag wordt duidelijk hoeveel geld er naar onderwijs gaat. De huidige cao loopt tot maart 2019. Het is dus nu de tijd om een differentiatie in het loongebouw door te voeren, die erop gericht is leerkrachten te verleiden zoveel mogelijk fulltime te gaan werken. Einde 'lerarentekort'!

Willem Duifhuis (Zeist)

Adviseur HR Stichting Proo Noord Veluwe en ouder van twee schoolgaande kinderen

Dit artikel is geschreven op persoonlijke titel.